

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 22.938 van 12 februari 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: op het kantooradres van
X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 14 november 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 december 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VANBESIEN en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

"U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine en afkomstig uit Dagestan.

U verklaarde dat uw man problemen had omwille van een vermeende band met de rebellen. Ter staving van uw asielaanvraag haalde u volgende feiten aan.

Sinds uw eerste asielaanvraag in België verliet u het land niet. U onderhield contacten met uw schoonmoeder in uw thuisland. Via uw contacten vernam u dat uw man bij terugkeer zal worden opgepakt wegens een vermeende band met de rebellen.

Uw man legde enkele nieuwe documenten voor die hij ontving via zijn moeder.

U besloot dat u niet kan terugkeren naar uw land.

Op 4 september 2007 vroeg u voor de tweede keer asiel aan bij de Belgische asielinstanties, samen met uw man DJAVTAJEV Sultan (o.v. 5.802.168)."

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens

de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van de kandidaat-vluchteling te beoordelen.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“U vroeg reeds asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 30 augustus 2005.

Het Commissariaat-generaal nam een beslissing tot Weigering van Erkenning van de hoedanigheid van Vluchteling op 14 februari 2006.

De Raad Voor Vreemdelingenbetwisting nam een beslissing tot weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van Subsidiare Bescherming op 27 april 2007.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven die uw man aanhaalde ter staving van zijn asielaanvraag, namelijk persisterende problemen van uw man omwille van een vermeende band met de rebellen.

In het kader van de asielaanvraag van uw man werd een beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van Vluchteling en weigering van de toekenning van Subsidiare bescherming genomen.

De motivatie is terug te vinden in de beslissing van uw man, welke hierna wordt hernomen.

[...]

Bijgevolg kan er evenmin in het kader van uw asielaanvraag besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in de definitie van Subsidiare bescherming.”

4.1. Waar verzoekster in haar verzoekschrift van 14 november 2008 een schending aanvoert van de zorgvuldigheidsverplichting, stelt de Raad vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster werd opgeroepen voor een verhoor, dat zij tijdens dit verhoor de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, en dat het verhoor plaatsvond met behulp van een tolk die de Russische taal machtig is.

Het zorgvuldigheidsbeginsel, dat aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de verplichting oplegt zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding, werd aldus niet geschonden.

4.2. Het stuk, door verzoekster neergelegd ter terechtzitting, betreft een kopie, waaraan geen bewijswaarde wordt verleend, wegens het gemak waarmee fotokopieën te vervalsen zijn.

De vraag tot uitstel van verzoeker om een vertaling van dit stuk bij te brengen, kan derhalve niet dienstig in aanmerking worden genomen.

4.3. De beroepen van verzoekster en haar echtgenoot, DZJAVTAJEV Sultan, werden wegens samenhang samen ter terechtzitting behandeld.

Deze samenhang blijkt uit het administratief dossier en uit het verzoekschrift (zie p. 2).

Verzoekster verwijst in haar verzoekschrift uitdrukkelijk naar de middelen opgeworpen door haar echtgenoot in zijn verzoekschrift aan de Raad (zie p. 3).

Bij arrest nr. 22.937 van 12 februari 2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden al deze middelen verworpen en werd aan verzoeksters echtgenoot de erkenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. Eenzelfde besluit dringt zich bijgevolg op voor wat verzoekster betreft.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 12 februari 2009 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	--

dhr. P. BREYNE,	toegevoegd griffier.
-----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M. BONTE.